

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εκκοστών και τέταρτον αριθμούντες χρόνον
στην κλεινήν εδωροδομένη γην των Παρθενώνων.

Έτος χιλια κι' έννητα κι' έννακόσα,
νά πλάσσι' στα νέφη πετώσα.

Δεκαεπτά Γεννέση,
Τριψίδι θ' άριθάση.

Πούντος χιλια κι' έννητα κι' έντά,
πάλι κρούε μας ήλιος φρικτός.

Χορός σ' το Δεσποχού το Παλάτι κι' ο Φασουλής με πόζα δειλωμάτη.

Π. — Ακούην και πάλι, Φασουλή, χορός ή Γρωμούνη;
Φ. — 'Ο σεβάσιος Διάδοχος είχε την καλωσύνη
νά με κάλεση, Περικλή, σ' αν πρώτο τον χορό του,
νά δώ κι' έγω την έκτακτον λαμπρότητα του πρώτου.

Π. — Και σ' ού θα πήγες βέβαια.
Φ. — Σ' αν τούτ' κι' άναμφιδόλιος
Χορός χορών ήταίος, χορός άκτινοβόλος.

Έφ' ετος το Παλάτι του πρωτανούξυ κι' έντατος
δ' νάσι Κωνσταντίνος.
Έφ' ετος το Παλάτι του' στην κόσμο πρωτανούγει
κι' άρατε πύλας, άρτονας, νά' μπουν πολλοί και' λίγοι.

Κι' έφ' αν επληρώσα με σέφους έκαί πέρα
ένν έρω πώς θυμήθηκα κι' ένεινή την ήμέρα,
πού βροντρώσι ήλάλαξαν χαρμόσυνα τα κλήθη
σάν άκουσαν Διάδοχος γιά μέε πώς έγεννήθη,
και πόσα μάτια γύρισαν νά δώσιν άσπυκαμένα
την κόσμη, την δόξαση, την ελογημένη γέννα.

Θυμήθηκα τους γάμους του, της γέννας, τα βαπτίσμα,
θυμήθηκα και τους καιρούς,
πού κόναμε κι' ήμεσι χορούς,
κι' ό κόσμος γιά περίπατο τραβούσε σ' τα Πατήσια.

Ένόμισα πώς γύρισαν τα παραμένα χρόνια,
κι' είδα ν' άνοιξουν ή παλιές
των πόδων τριανταφυλλιάς,
κι' άσπυκαμένα τους κλάδους των λευκών Ολύμπων χρόνια.

Κι' έλαμπε φωτοτέφανος, Έλληνικός, ζείας
με διεκφέλους δεσούς
και μούρτες σταντανούτες,
πού σήμαιναν σ' τους άρτους των στανουράς της Ίουδαίας.

Κι' έκόταζε 'Ανάκτορα κι' έφ' ανάξα σπολλάτη,
κι' ένόμισα πώς έμπαινα σέ μαγκιό Παλάτι
Έλληνικών όνέφων
και πόδων διαπύρον.

Σ' έλους έπεδαφίλευαν θερμάς φιλοφρονήσεις
κι' άδέχα' ο Διάδοχος μετά της Πριγκηπίσσης,
κι' έντατος, στην Πριγκηπίσσα μ' έούστησε κι' ήμένα,
κι' έγω σάν χάχας έλαχσα και τάχα σάν χαμένα.

Φαντάσου πού' ληφάρμωσα, έυλόγησε ρεμπασέση,
και της κλεινής νοικοκυράς ένν φίλησα τό χέρι.

Άκούω τόνους μουσικούς και μελωδίας ήχους,
βλέπω παραπετάσματα κι' είκόνας ε'ς τους τοίχους.
Έχει' ένν βλέπει τίποτα βαλμένο κουτουρού,
ρυθμός Έλληνικότατος ή σάλα του χορός.

Ένας ρυθμός ζέσαιος
χωρίς νά λείψη γήθητα,
και φωτισμός θεατικός
χωρίς νά βλέπησ' φώτα.

Τά πάντα διαγύγισα, τά πάντ' άκτινοβόλα,
κι' άπλοού' έντα κι' άπλοού' έντα
άπλότης έντος, κλασική,
μά και μεγαλοπρέπεια περπατηής καθ' όλα.

Πνεύμα τρανής νοικοκυράς θαρραλές πώς έπέλεξε
κι' αύτό τό πάν διέπει,
και σ' αυταΐσεις σάν χάχες την πόστρα και την τάσι
και περπατείς σ' αγά αγά μη βρέση και μη' σ' αΐσι,
και τό Παλάτι των ήμεσις και φάλλαις έν χαρμό:
δόςα στην νοικοκύρη του και' στην νοικοκυρά.

Άνερωνας και δεξιά κι' άριστερά, φαρύτη,
κι' έλο πηγαινεις λένωσας ψυχολογα μου τί σήησι
Αυτό θά' πη τρανή γανειά και Κονστ' άλλερν ρέ του,
κι' όχι κυρία ρεμπελαίου και δέσπονα κυράετι.

Μά' σ' το Παλάτι προχωρά κι' έπισκοπά, κασσιόδη,
κι' έγα γιά Βεατρίκη μου τον Γ' άννην τον Πετρίδη,
άλλοσος μόνοςος θέτωγα τά μούτρα μου σ' της οκάλης
και αϊγουρα θά' γύρισα' σ' το σήητι δίχως σπάλας.

Ού μ' αν μαρωιάς, Περικλή, και κατά τόχην είχε
κι' έννα διαβολόσηχη,
και γιά καλό και γιά κακό πήσα και' λίγη γυμνασία,
κι' ήσαν σπουδαίοι κόρματα και γνόρμιαί μάς κάμπολλοι.

Είδα και τον Βασιλέα
μ' ελχ του την φαμελιά
και την Αδελφή χορεία,
πλή η δούσσοσ Μαρία

στραμπουλιστήρη σ'τό πόδι κατά λάθος ή καυμένη
κι' εκάρημε τον μπάλο σ' νυδάνη ζαπλωμένη.

Κι' οι Σύμβουλοι του Στέμματος παρήσαν ένα πέρα,
κι' έχω κοντά τών πέρασα κι' είπα την καλησπέρα,
κι' Γπουργικόν Συμβούλιον σκαρώνουν κατά μέρος
κι' ένα χεράκι, Περικλή, τ'ά λέν' ιδιαίτέρως.
"Αλλά και της Ελάσσονος παρότ' ή κεφαλή,
ό δ'ε Λεβίθης μετ' αυτής πολλά συμεμλει.

Φαίνονται φίλοι Προσβευταί και διπλωμάται ξένοι
μέ τον Μινίστρο Μπαλατζή κατευχαριστημένοι,
κι' αυτός μ' εκαινούς φαίνεται κατευχαριστημένος,
κι' έμ'ε πολλό μ' ευχαριστεί τών χορευτών τόν μένος.

Πολλή σπαλέτα, Περικλή, Στρατός και Ναυτικό,
καζούρα, καββαλόραδες, και πυροβολικό.
Με τρικαντά και με στολας δλόχρουςαι ρεμβάζω,
κι' ένας Έγγλεός με σπαθι και μουτρο ζουρισμένο
ήπηγε μέσ' στη φόρμα του κι' έτοσάκι ένα βάζο,
και μ' Αγγλικήν απάθειαν τ'ό κ'ύταζε σπαομένο.

Νι τουσά π'ά λέ βάζ' μπριζέ,
πώς έτοι τσοκασε, χαζέ;
Κι' αυτός δ'όρ'ότ' άπαντά,
και τόν σκουτά και με σκουτά.

Μέσα σ'τό καπιστήριο μ' έπηγε κι' ό Στελλάκης,
κι' έκει τσιγάρο δωρεάν εκάπνισα πολλάκις,
μ' ήγηγαινα και σ'τόν μπουφέ συχάκις, συμπολίτη μου,
κι' έπου καρφίλα ξάπλωσα λές κι' ήμουνα σ'τό σπητι μου.

"Ην δ'ε γιατρος Σακόραφος εδούθησεν και ντυορος,
και φωντανάκι σ'τό χερό δέκτρινα κινουόρις,
κι' ό Σάββας ήτο της Αλλής κι' ό μαιευτήρ ό Λοδορος,
κού σ'ε Παλάτια ηηλαλει σάν ήχουν γεννητοόρια.

Και μέσα σ'τό Γραφεό μ' έπηγαν τού Μερκάτη,
κού τ'όρ' Αδάραχης είναι σ'τόν τύπου τ'ό γενιάκι.
Κι' ό Κατζιδάκι ήτο πεκάν σ'την έσπεριότα...
εί μπάλους Ανακτόριον πρώτη φορά τόν είδα.
"Όμως ό Μιστριώτης θυμένε, στραβοσκελη,
γιατί τόν Κατζιδάκι με γίωτα δέν τόν θέλει.

Μέ κι' ό Πρώτανς παρόστη βάρος άλιουσιών αίρω
και σ'τόν μπάλο, γλασκα φέρων.
"Ήτο κι' άποιστόν πληθός, Άθος, Αρμενικαί Πέρδος,
κι' έκτακτα σουπέ λιμάρη,
κού τού ρίχτηκαν σάν γλάροι,
έκρωγες και καθιστός, παραδέρμαζες κι' δόροδος.

"Ήσαν και Σακαράκηδες, κού θέλου δεικνάναι,
και μ'ά κούρα και έμ'ε μπρις μέσ' στη Βιολιόθηκη.
Κι' έχω καθό φιλομαθής άπό μικρό καιό
είλους περιεργόζοι και βιβλιόεν σπουδής,
κλήν είδα μετά λύτης μου π'άς λείπ' ή Γενοβέφα,
και κ'ετα γέροι γόρευαν και τέταρτο για πρέφα.

Κι' ό χορός καλά βασιτά, κι' είναι μέθη χάμμα, πλάνη,
κι' είδα τόν οπακιστή,
τόν Λεβίθη τόν Κωστή,
κού καθέας τόν ε'γαγκόρι σ'ε Έχθρο κού τού κ'άνει.

Ξέρεις πως έδόθη πρώτος ό τού Παρνασσού χορός
κι' έπειτα τού Διαδόχου, και γι' αυτό λατιπομοές
σ'τόν προκειμενον χορόν δέν σκεπώω να σοσ ψάλω
δουσις κι' όσαις εγχα' ό ή μετ' σ'τού Παρνασσού τόν μπάλο.

Μή μ' έρωτήσης για καμμάς τ'ό πάσο και τ'ό νάζι,
κι' έσπασαν τ'όμαμ μερικ'ό σ'τη σάλα, Στανάρλο,
κι' άμείους εκατάλαβα πως άργιος μετ'έ μπάζι,
κι' ό Βασιλας εκρώσε κι' έξήγησε καπέλο.

Κι' έπότεν τέλος της κότης μετ' ήρθη τ'ετημέριμα
κι' είδα πολλές χορούτριαι με μουτρα για σιδέρωμα,
τέτοια κι' έχω τ'ρατούδησα, πολύερο κεφάλι,
μέ μ'ή φωνή μεγάλη.

Σ'αυτό τ'ό σπητι πούλαμε να μη ραίση πέτρα,
για τ'ότο βέλη να μη βγούν άπο καμμά φασέτρα,
σ'αυτό να φθάνη τ'ό κρουφ' τού γένους καρδουκίτι,
μ' ήλιπδες ελοπράσιναις ν' άνοδολούν οι κηποι,
μέσ' άπ' αυτό να βγάλωμε μετ'έ μ'έτρα Στρατηλάτη,
και νάμια δόξης και τιμής Έλληνικό Παλάτι,

Κι' έφέτος πάλι ψάλλω
τού Παρνασσού τόν μπάλο.

Φ.— Χορός κανένα πρόλογον βρέ Περικλή κολλήγα,
για τόν χορό τού Παρνασσού δά σοσ μιλήσω λίγα.
"Εού βεβαίως λαχταρής
κουδένταις κουτουροί,
γιατ' είσι πρώτος μακαρής
τού τρέχοντος καιροί.

"Όπως εγώ, καρμ' χαζό,
άν βολήεις λέγουν, ν'τ' άδ'ό,

τά μάλλον σπουδαίτερα τού μπάλου θ' άναφέρω,
και σ'ό ταύτά σου πάντως ν' άκούσης...

Π.— Ζούσο γέρο

Φ.— "Ήλθαν λοιπόν οι Βασιλείς
κι' ό μεγαίστατος της Αλλής,
Πριγκηπας και Πριγκηπισσας με λούρα και με κάλη,
κι' ό Βασιλεύς έχορψε με την Μαυρομυχάλη,
ό Πριγκηψ ό Νικόλαος τήν Άνναν τού Λεβίθη,
μίαν τών πρώτων εσοπισιών φορέματος λευκού,
μέ κι' ή Στατικου τρέ ζολ, και με σάν σαντί
χορευεί μ' ένα κύριον κερφόν τού Ναυτικού.

Όπως άπλετον ήλεκτριόν, γιμάτ' ή γαλαρία,
κι' ό Βασιλεύς καμάρωνε την κόρη του Μαρία.
Και Πριόβας ήσαν φίλοι μας, ατάβερος μου κάρη,
ή δ'ε μεγάλη Δούκισσα, κόρη τού Βουλιγ'ε,
τόν κόμο τόν Έλληνικό κ'ι' αττός με λαχ'όρα
σ'άν πούλιπ'ό γύρις σ'την κ'όψη του φυλιε.

Π.— Άνν μερίσας, βρέ, εί φορέμα φοροδος κι' ή Στατικου.
Φ.— Χάρεφε κι' ό άτάβερος μετά της Εμπαικίτου,
κι' ό Βασιβαδάκης άντικ'ό κι' ή Τριανταφυλλίδου,
σ'όκον τ'ά μάλα κατηγής σ'άν Ιερμίλας
έκλασαν την κατάσταση ενές αρχαίου φράκος,
όπου πολλές κατά καιροίς όπ'ιστη τρικυμίας.

Παρόστη, κι' ό Κιστωμπουνας με τόν Βαρβαλεδάρο,
κι' έξ'άφνα μέσα τόν χορό
βλίπι και κ'άποιν' οσορο
σ'άν τόν βαρβάνο Δ' Αίρηντα τόν Αρχικημυχάριο.